

וְיִהי כְשֶׁמַּע הַמֶּלֶךְ חִזְקִיהוּ	ויהי כאשר שמע המלך חזקיהו את דברי החירוף של רבשקה,
וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו	קרע גם הוא את בגדיו,
וַיִּתְכַּס בְּשֵׁק	והתכסה בשק, דרך צער ואבל,
וַיֵּבֵא בֵּית יְקִיָּוָה	ויבוא לבית המקדש.
וַיִּשְׁלַח אֶת אֱלִיָּקִים אֲשֶׁר עַל הַבַּיִת וְאֶת שְׁבַנָּא הַסּוֹפֵר וְאֶת זְקַנֵי הַכֹּהֲנִים	חזקיהו שלח את אליקים הממונה על ביתו, ואת שבנא הסופר, ואת זקני הכהנים,
מִתְכַּסִּים בְּשֵׁקִים	כשהם מכוסים על גופם בשקים,
אֶל יִשְׁעֵיהוּ בֶן אֲמוּץ הַנְּבִיא:	אל ישעיהו הנביא.
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה אָמַר חִזְקִיהוּ	ואמרו לישעיהו, כך אמר חזקיהו,
יוֹם צָרָה	יום של צרה,
וְתוֹכָחָה	ויום שהאויב מנסה לברר את דבריו, ולהשתבח בהצלחתו,
וּנְאֻצָּה הַיּוֹם הַזֶּה	ויום של בזיון, שהאויב מבזה את ד',
כִּי בָאוּ בָנִים עַד מִשְׁבֵּר	הדור בצרתו נראה במצב כמו אשה שעומדת ללדת, וכבר יושבת על מושב הלידה, שנקרא משבר,
וְכִי אֵין לִלְדָה:	ואין בה כוח להוליד את הבנים.
אוֹלֵי יִשְׁמַע יְקִיָּוָה אֶל הַיָּבֵב אֶת דְּבָרֵי רַב שָׁקָה	הלואי יתן ד' לב לשמוע, את דברי רבשקה,
אֲשֶׁר שָׁלַח מֶלֶךְ אֲשׁוּר אֲדֹנָיו	שליח של מלך אשור אדוניו,
לְחַרֵּף אֶל הַיָּם חַי	לחרף את האלוקים החי,
וְהוֹכִיחַ בַּדְּבָרִים	והתווכח בדבריו,
אֲשֶׁר שָׁמַע יְקִיָּוָה אֶל הַיָּבֵב	כפי ששמע ד' את הדברים,
וְנִשְׂאֵת תְּפִלָּה בְּעַד הַשְּׂאֵרִית הַנִּמְצָאָה:	לכן אני מבקש ממך, שתרים קולך בתפילה לד', עבור אלו שנשארו בירושלים. (אלו שביהודה כבר נלכדו).
וַיֵּבֵאוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ חִזְקִיהוּ אֶל יִשְׁעֵיהוּ:	עבדי המלך חזקיהו באו אל ישעיהו.
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיהֶם יִשְׁעֵיהוּ	אמר להם ישעיהו,
כֹּה תֹאמְרוּן אֶל אֲדֹנָיְכֶם	כך תאמרו לאדוניכם חזקיהו,
כֹּה אָמַר יְקִיָּוָה	כך אמר ד',
אֵל תִּירָא מִפְּנֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ	אל תפחד מהדברים ששמעת,
אֲשֶׁר גָּדַפוּ נְעָרֵי מֶלֶךְ אֲשׁוּר אוֹתִי:	שחירפו נערי מלך אשור אותי.
הַנְּנִי נוֹתֵן בּוֹ רוּחַ	הנני מעורר את רצונו, שילך מירושלים,
וְשָׁמַע שְׁמוֹעָה	בגלל שישמע שמועה שתרהקה מלך כוש בא להלחם אתו,

וּשְׁבֹא אֶל אֲרָצוֹ	ובסוף יחזור לארצו אשור,
וְהִפְלֵתִיו בְּחָרֵב בְּאֲרָצוֹ:	ושם יהרג בחרב.
וַיֵּשֶׁב רַב שָׁקָה וַיִּמְצָא אֶת	רבשקה חזר,
מֶלֶךְ אֲשׁוּר נֹלְחָם עַל לְבָנָה	וכאשר חיפש את מלך אשור, מצאו בלבנה כשהוא נלחם עליה,
כִּי שָׁמַע כִּי נָסַע מֶלְכִישׁ:	כי שמע שנסע מלכיש, לכן הלך לחפשו.
וַיִּשְׁמַע	וישמע מלך אשור מפי שלוחים,
עַל תְּרַהֲקָה מֶלֶךְ כּוּשׁ לְאֹמֶר	שתרהקה מלך כוש,
יֵצֵא לְהִלָּחֵם אִתְּךָ	יצא להלחם כנגדך,
וַיִּשְׁמַע	וקיבל את דברי השלוחים, ולכן הלך מתחילה להלחם, עם תרהקה,
וַיִּשְׁלַח מַלְאָכָיִם אֶל חֲזַקְיָהוּ לְאֹמֶר:	אך שלח שלוחים לחזקיהו המלך, שהוא עתיד לחזור להלחם עם ירושלים.
כֹּה תֹאמְרוּן אֶל חֲזַקְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה	אמר לשלוחים, כך תאמרו לחזקיהו מלך יהודה,
אֵל יִשְׂרָאֵל	אל יסית אותך,
אֵל הַיָּיִךְ אֲשֶׁר אֵתָּה בּוֹטַח בּוֹ לְאֹמֶר	האלוקים שאתה בוטח בו,
לֹא תִנָּתֵן יְרוּשָׁלַיִם בְּיַד מֶלֶךְ אֲשׁוּר:	שלא תמסר ירושלים ביד מלך אשור.
הִנֵּה אֵתָּה שֹׁמֵעַת	הרי שמעת,
אֲשֶׁר עָשׂוּ מַלְכֵי אֲשׁוּר	מה שעשו מלכי אשור,
לְכָל הָאֲרָצוֹת	לכל הארצות,
לְהַחְרִימָם	שאיבדו אותם,
וְאֵתָּה תִנְצֵל:	וכי אתה חושב שאתה תנצל.
הַהֲצִילוּ אוֹתָם	האם הצליחו להציל,
אֵל הַיָּגוּיִם	אלוהי הגויים,
אֲשֶׁר הִשְׁחִיתוּ אֲבוֹתַי	את המלכויות שהשחיתו אבותי,
אֶת גּוֹזָן וְאֶת חֶרֶן וְרַצְפִּי וּבְנֵי עֵדֹן אֲשֶׁר בְּתִלְשָׁר:	מונה כל מיני מלכויות: גוזן, חרן, רצף, בני עדן, ממדינת תלשר.
אִיֶּה מֶלֶךְ חֲמַת וּמֶלֶךְ אֲרַפָּד וּמֶלֶךְ לַעִיר סַפְרֹיִם	היכן מלך ארץ חמת, ומלך ארץ ארפד, ומלך של העיר ספרויים,
הִנֵּעַ	הזיז אותם ממקומם,
וְעוּהָ:	ועיקם אותם.
וַיִּקַּח חֲזַקְיָהוּ אֶת הַסְּפָרִים	הדברים הנ"ל היו כתובים בספרים (אגרות). חזקיהו לקח את הספרים,
מִיַּד הַמַּלְאָכָיִם	מיד השלוחים,
וַיִּקְרָאָהוּ	קרא את הדברים,
וַיַּעַל בֵּית יְקִי וְיָקִי	לאחר מכן עלה לבית המקדש,

פתח שם כל ספר לפני ד'.	וּפְרָשֶׁהוּ חִזְקִיהוּ לִפְנֵי יְקֹוֹ:
ויתפלל חזקיהו אל ד',	וַיִּתְפַּלֵּל חִזְקִיהוּ אֶל יְקֹוֹ
וכך אמר.	לְאֹמֵר:
ד' אדון על כל הצבאות, אלוקי ישראל,	יְקֹוֹ זְקַבְאוֹת אֵל הַיִּשְׂרָאֵל
שוכן בין הכרובים, שעל הכפורת שעל הארון, (מה שהדגיש את הכרובים, התכוון לומר, איך ימסור ד' ביד סנחריב את ירושלים, והכרובים ימסרו בידו),	יֵשֶׁב הַכְּרֻבִים
רק אתה הוא האלוקים (בעל הכוחות כולם), לכל מלכויות שבארץ,	אַתָּה הוּא הָאֵל הַיִּם לְבַדְךָ לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ
אתה עשית את השמים והארץ.	אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ:
הטה ד' אזנך ושמע,	הִטָּה יְקֹוֹ זְקַ אֲזָנְךָ וּשְׁמַע
פתח את עיניך,	פָּקַח יְקֹוֹ זְקַ עֵינֶיךָ
וראה את הדברים הכתובים בספרים,	וּרְאֵה
ושמע את כל דברי סנחריב	וּשְׁמַע אֶת כָּל דְּבָרֵי סַנְחַרִּיב
ששלח ביד שלוחיו,	אֲשֶׁר שָׁלַח
לחרף אותך שאתה האלוקים החי לעולם.	לְחַרֵּף אֶל הַיִּם חַי:
הנה אמת הוא, ד',	אֱמֵנִים יְקֹוֹ זְקַ
שהחריבו מלכי אשור,	הַחֲרִיבוּ מַלְכֵי אַשּׁוּר
את כל ערי המלכות,	אֶת כָּל הָאָרְצוֹת
וגם את שאר המחוזות.	וְאֶת אֲרָצֵם:
ושרף את אלוהיהם באש,	וְנָתַן אֶת אֵל הַיְהוּם בְּאֵשׁ
הסיבה היא כי הם לא אלוהים, כלומר אין להם שום כוח,	כִּי לֹא אֵל הַיִּם הֵמָּה
הם נוצרו ע"י בני אדם,	כִּי אִם מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם
מעץ ואבן,	עֵץ וְאֶבֶן
ולכן הצליחו לאבד אותם.	וַיִּאֲבָדוּם:
ועכשיו, אנו מבקשים,	וְעַתָּה
ד' אלוהינו,	יְקֹוֹ זְקַ אֵל הַיִּנוּ
הושיענו מידו,	הוֹשִׁיעֵנוּ מִיָּדוֹ
וע"י כן ידעו כל מלכויות הארץ,	וַיִּדְעוּ כָּל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ
שאתה ורק אתה ד' (אדון הכל).	כִּי אַתָּה יְקֹוֹ זְקַ לְבַדְךָ:
וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו,	וַיִּשְׁלַח יִשְׁעִיהוּ בֶן אֲמוּץ אֶל חִזְקִיהוּ:
וכך אמר לו:	לְאֹמֵר
כך אמר ד' אלוקי ישראל:	כֹּה אָמַר יְקֹוֹ זְקַ אֵל הַיִּשְׂרָאֵל
בגלל שהתפללת אלי,	אֲשֶׁר הִתְפַּלַּלְתָּ אֵלַי

על סנחריב מלך אשור.	אֶל סַנְחַרִּיב מֶלֶךְ אַשּׁוּר:
זה הדבר אשר דיבר ד' על סנחריב,	זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְקֹוֹק עָלַי
תבזה אותך,	בְּזָה לְךָ
ותלעג לך,	לְעִגָּה לְךָ
עדת ציון שהיא כמו בתולה שלא נבעלה לאיש, כך היא לא נכבשה,	בְּתוֹלַת בֵּת צִיּוֹן
אחרי המפלה שלך,	אַחֲרֶיךָ
תניע את ראשה בדרך לעג, עדת ירושלים.	רֹאשׁ הַנִּיעָה בֵּת יְרוּשָׁלַיִם:
למה לא שמת אל לברך, את מי אתה מחרף ומגדף,	אֶת מִי חֲרַפְתָּ וְגִדַּפְתָּ
ועל מי הרמת את קולך,	וְעַל מִי הֲרִימוֹתָהּ קוֹל
הרמת את עיניך לגובה השמים,	וַתִּשָּׂא מְרוֹם עֵינֶיךָ
אל ד' שהוא קדוש ישראל.	אֶל קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:
ביד עבדיך בזית את ד',	בְּיַד עַבְדֶּיךָ חֲרַפְתָּ אֲדֹנָי
אמרת:	וַתֹּאמֶר
עם ריבוי המרכבות שלי,	בְּרִבְבֵי רֶכֶבִי
אעלה לגובה ההרים, הוא הר הבית,	אֲנִי עֲלִיתִי מְרוֹם הָרִים
בסוף יער הלבנון, שיש שם עצי ארז גבוהים,	יִרְכַּתִּי לְבָנוֹן
ואכרות את גובה הארזים, הנמשל: השרים החזקים,	וְאֶכְרַת קוֹמַת אֲרָזָיו
אכרות את עצי הברוש המובחרים,	מִבְּחַר בְּרִשְׁוֹ
ואבוא לביהמ"ק, שהוא בגובה ההרים,	וְאָבֹא מְרוֹם
והפסגה של הדברים הנחמדים שיש בעולם,	קִצּוֹ
יער שיש בו שדות וכרמים משובחים.	יַעַר כְּרַמְלוֹ:
אני חפרתי ומצאתי באר, ושתיתי ממנו, הכוונה שמאז היתה לי הצלחה,	אֲנִי קָרַתִּי וְשָׁתִיתִי מִיָּם
וכשבאתי להלחם עם עיר שיש לה נהרות, הבאתי עליה הרבה חיילים וייבשו את הנהרות, עם כפות רגליהם,	וְאַחֲרַב בְּכַף פְּעָמַי
את כל היאורים החזקים.	כֹּל יַאֲרֵי מְצוֹר:
הרי שמעת מזמן רב,	הֲלוֹא שָׁמַעַתְּ לְמַרְחֹק
את הגזירה הזאת גזרתי,	אוֹתָהּ עָשִׂיתִי
מימים קדמונים,	מִיָּמַי קֶדֶם
כופל ואומר, אני יצרתי את הדבר הזה,	וַיִּצַרְתִּיהָ

ועכשיו הבאתי דבר זה על ידך,	עֵתָה הִבֵּאתִיָּהּ
אתה תהיה למקל, לעשות שממה,	וְתִהְיֶה לְהַשְׁאוֹת
ולעשות ערימות עפר	גְּלִים
שיצמיחו פרחים,	נְצִים
את זה תעשה לערים בצורות.	עָרִים בְּצֻרוֹת:
ואת יושבי הערים, עשיתי שתהיה ידם קצרה מלהילחם, נגד סנחריב,	וַיִּשְׁבִּיֵן קִצְרֵי יָד
הם נשברו והתביישו,	חֲתוּ וּבִישׁוּ
עשיתי אותם חלשים, ונותן מספר דוגמאות של דברים חלשים, כמו עשב שדה,	הָיָו עֵשֶׂב שְׂדֵה
כמו הירוק שבדשא,	וַיִּרְק דָּשָׂא
וכמו חציר שגדל על הגגות,	חֲצִיר גִּגּוֹת
וכמו שבליים לפני שהבשילו, ונהיו קמה, שעדיין הם חלשים, ובא עליהם שדפון. כך ד' מחליש את הגויים, ולא כוחך ועוצם ידך.	וּשְׂדֵמָה לְפָנַי קֵמָה:
ומה שישבת להתייעץ עצות,	וּשְׁבִתְךָ
ומה שיצאת להלחם,	וּצֵאתְךָ
ומה שבאת על ירושלים,	וּבֹאֲךָ
הכל גלוי וידוע לפני	יָדַעְתִּי
וגם מה שחרדת ומיהרת לבוא להלחם,	וְאֵת הַתְּרַגְּזְךָ אֵלַי:
בגלל שהמהירות שמיהרת לבוא,	יַעַן הַתְּרַגְּזְךָ
ידוע לי,	אֵלַי
וקול הרעש שלך	וּשְׁאֲנֹנְךָ
הגיע לאזני,	עָלָה בְּאָזְנִי
אתנהג אתך, כמו בהמה פראית, ששמים טבעת בלחי שלה,	וּשְׁמֵתִי חֲחִי בְּאֶפְךָ
ושמים לה רסן בפה, כך אשים לך טבעת באף, ורסן בשפתיים, כדי להכריח אותך ללכת למקום שאני רוצה,	וּמִתְגִּי בְּשִׁפְתֶיךָ
ואחזיר אתך באותה דרך שבאת בה.	וְהָשִׁיב־תִּיךָ בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר בָּאתְ בָּהּ:
הנביא אומר על חזקיהו: הישועה מסנחריב, תהיה לך לאות, על הבטחה אחרת שד' מבטיח,	וְזֶה לְךָ הָאוֹת
שאע"פ שהאויבים קלקלו את הזרעים, והשחיתו את העצים, מבטיח הקב"ה שיהיה מספיק פרנסה מהספיחים, (היינו מה שצומח מהגרעינים שנפלו מאליהם),	אֲכֹל הַשָּׁנָה סְפִיחַ

בשנה השניה יאכלו ספיחים מהספיחים, שמם "שחיס", (אולי היתה שנת שמיטה, לכן הוצרכו לאכול ספיחי ספיחין. מצודת),	וּבִשְׁנַת הַשְּׁנִיָּה שְׁחִיס
ובשנה השלישית, כבר תזרעו ותקצרו, ותטעו כרמים, ותאכלו את הפירות, ולא תפחדו מהאויבים.	וּבִשְׁנַת הַשְּׁלִישִׁית זָרְעוּ וְקָצְרוּ וְנָטְעוּ כְרָמִים וְאָכְלוּ וְאָכְלוּ פְרִיָם:
אלו מבית יהודה שניצלו ונשארו, יהיו מבורכים בהרבה שפע,	וַיִּסְפָּה פְּלִיטַת בֵּית יְהוּדָה הַנִּשְׁאָרָה
כמו עץ שנטוע במקום שיש הרבה מים, שמוסיף להכות שרשים למטה,	שֶׁרֶשׁ לַמָּטָה
ומגדל הרבה פירות מלמעלה.	וְעָשָׂה פְּרִי לַמַּעְלָה:
בירושלים תהיה השארית שנשארו,	כִּי מִירוּשָׁלַם תֵּצֵא שְׂאִרִית
והניצולים יהיו בהר ציון,	וּפְלִיטָה מֵהַר צִיּוֹן
כל זה יהיה בגלל שד' לוקח נקמה מסנחריב, על ששלח לחרף את שמו.	קָנְאֵת יְקָ וְקָ צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה זֶאת: ׀
לכן, בגלל שרבשקה חירף וגידף את ד', כך אמר ד' על מלך אשור,	לֵכֵן כֹּה אָמַר יְקָ וְקָ אֵל מֶלֶךְ אַשּׁוּר
לא יזכה לבוא אל העיר ירושלים,	לֹא יָבֹא אֶל הָעִיר הַזֹּאת
ולא ישליך שם שום חץ,	וְלֹא יִזְרֹה שָׁם חֵץ
ולא יסדר לפניו מגן,	וְלֹא יִקְדְּמֶנָה מִגֵּן
ולא יעמיד שם ערימת עפר, שנקראת סוללה, בכדי לעלות עליה ולהלחם עם העיר.	וְלֹא יִשְׁפֹךְ עָלֶיהָ ׀ לָלֶה:
באותה דרך שבא, יחזור,	בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר בָּא בָּהּ יָשׁוּב
ואל העיר הזאת ירושלים לא יבוא,	וְאֶל הָעִיר הַזֹּאת לֹא יָבֹא
כך אומר ד'.	נְאֻם יְקָ וְקָ:
ואהיה מגן על העיר הזאת להציל אותה,	וְגִנּוֹתִי עַל הָעִיר הַזֹּאת לְהוֹשִׁיעָהּ
כדי שיתקדש שם שמים,	לְמַעַנִי
ובשביל כבוד עבדי דוד.	וּלְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי: ׀
לאחר שנלחם סנחריב עם תרהקה מלך כוש, חזר להלחם עם ירושלים, וכשבא לשם,	
בא מלאך ד' מהשמים,	וַיֵּצֵא מֵלֶאךֶ יְקָ וְקָ
והרג ממחנה אשור 185.000,	וַיִּכֶה בְּמַחֲנֵה אַשּׁוּר מֵאָה וּשְׁמֹנִים וַחֲמִשָּׁה אֲלָף
סנחריב עם עוד קצת אנשים שנשארו חיים, קמו בבוקר,	וַיִּשְׁכְּמוּ בְּבֹקֶר
וראו שכולם פגרי מתים.	וַהֲנִה כָּלֶם פְּגָרִים מְתִים:

וַיִּסַּע	נסע סנחריב,
וַיֵּלֶךְ	והלך מירושלים,
וַיָּשָׁב סִנְחַרִּיב מֶלֶךְ אַשּׁוּר	וחזר, סנחריב מלך אשור
וַיָּשָׁב בְּנִינוּהָ:	והתיישב בנינוה.
וַיְהִי הוּא מִשְׁתַּחֲוֶה בַּיֵּת נֹסֵרֶךְ אֶל־הָיּוֹ	ויהי הדבר הזה, כאשר השתחוה סנחריב בבית הע"ז שלו שקרוי נסרוך,
וְאֶדְרַמְלֵךְ וְשָׂרְאֶצֶר בְּנָיו הִכְהוּ בַחֲרָב	בניו אדרמלך ושראצר, הרגו אותו בחרב, (בגלל שנדר שם ינצל יקריב את 2 בניו לע"ז)
וְהִמָּה נִמְלִטוּ אֶרֶץ אַרְרָט	והם ברחו לארץ אררט,
וַיִּמְלֹךְ אֶסְרָחַדָּן בְּנוֹ תַחְתָּיו: ֹס	ובמקומו מלך בנו ששמו אסר חדון.

וַיְהִי כִשְׁמַע הַמֶּלֶךְ חֲזַקְיָהוּ וַיְהִי כִּאֲשֶׁר שָׁמַע הַמֶּלֶךְ חֲזַקְיָהוּ אֶת דְּבַרֵי הַחִירוּף שֶׁל רַב־שָׂקָה, וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו קָרַע גַּם הוּא אֶת בְּגָדָיו, וַיִּתְכַּסּ בַּשָּׂק וְהִתְכַּסָּה בַשָּׂק, דֶּרֶךְ צַעַר וְאֵבֶל, וַיֵּבֵא בַּיֵּת יְקִיָּוָה: וַיִּבֹא לְבַיִת הַמִּקְדָּשׁ. וַיִּשְׁלַח אֶת אֱלִיקִים אֲשֶׁר עַל הַבַּיִת וְאֶת שְׂבָנָא הַסּוֹפֵר וְאֶת זַקְנֵי הַכֹּהֲנִים חֲזַקְיָהוּ שִׁלַּח אֶת אֱלִיקִים הַמְמוּנָה עַל בֵּיתוֹ, וְאֶת שְׂבָנָא הַסּוֹפֵר, וְאֶת זַקְנֵי הַכֹּהֲנִים, מִתְכַּסִּים בַּשָּׂקִים כִּשְׁהֵם מְכוּסִים עַל גּוֹפֵם בַּשָּׂקִים, אֶל יִשְׁעֵיהֶם בֶּן אֲמוּץ הַנְּבִיא: אֵל יִשְׁעֵיהֶם הַנְּבִיא. וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה אָמַר חֲזַקְיָהוּ וְאָמְרוּ לִישְׁעֵיהֶם, כֹּךְ אָמַר חֲזַקְיָהוּ, יוֹם צָרָה יוֹם שֶׁל צָרָה, וְתוֹכַחַה וַיּוֹם שֶׁהָאוֹיֵב מְנוּסָה לְבַרֵּר אֶת דְּבָרָיו, וְלִהְיֶת בַּחֲצִלְחָתוֹ, וְנִאֲצָה הַיּוֹם הַזֶּה וַיּוֹם שֶׁל בְּזִיווֹן, שֶׁהָאוֹיֵב מְבַזָּה אֶת ד', כִּי בָאוּ בְנֵים עַד מִשְׁבֵּר הַדּוֹר בְּצַרְתּוֹ נִרְאָה בְּמַצֵּב כְּמוֹ אֲשֶׁר שְׁעוּמַדַּת לְלִדְתּוֹ, וְכִבֵּר יוֹשֵׁבַת עַל מוֹשֵׁב הַלֵּידָה, שֶׁנִּקְרָא מִשְׁבֵּר, וְכֹחַ אֵין לְלִדְתָּהּ: וַאֲיֵן בַּהּ כּוֹחַ לְהוֹלִיד אֶת הַבְּנִים. אֲוִלַי יִשְׁמַע יְקִיָּוָה אֶל הַיָּיִךְ אֶת דְּבָרֵי רַב־שָׂקָה הַלּוֹאֵי יִתֵּן ד' לֵב לְשִׁמוּעַ, אֶת דְּבַרֵי רַב־שָׂקָה, אֲשֶׁר שִׁלַּח מֶלֶךְ אַשּׁוּר אֶדְנִי שִׁלַּח שֶׁל מֶלֶךְ אַשּׁוּר אֲדוֹנָיו, לְחַרְף אֶל הַיָּמִים חִי לְחַרְף אֶת הָאֱלֹהִים הַחַי, וְהוֹכִיחַ בְּדַבְרֵיָם וְהִתּוֹכַח בְּדַבְרָיו, אֲשֶׁר שָׁמַע יְקִיָּוָה אֶל הַיָּיִךְ כִּפִּי שֶׁשָׁמַע ד' אֶת הַדְּבָרִים, וְנִשְׁאַתַּת תְּפִלָּה בְּעַד הַשְּׂאֲרִית הַנִּמְצָאָה: לִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ מִמֶּךָ, שֶׁתֵּרִים קוֹלְךָ בְּתַפִּילָה לְד', עֲבוּר אֱלוֹ שֶׁנִּשְׁאַר בִּירוּשָׁלַיִם. (אֱלוֹ שְׁבִיחָה כְּבֵר נִלְכְּדוּ). וַיֵּבֵאוּ עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ חֲזַקְיָהוּ אֶל יִשְׁעֵיהֶם: עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ חֲזַקְיָהוּ בָאוּ אֶל יִשְׁעֵיהֶם. וַיֹּאמְרוּ אֵלֵיהֶם יִשְׁעֵיהֶם אָמַר לָהֶם יִשְׁעֵיהֶם, כֹּה תֹאמְרוּן אֶל אֲדֹנָיִכֶם כֹּךְ תֹאמְרוּ לְאֲדֹנָיִכֶם חֲזַקְיָהוּ, כֹּה אָמַר יְקִיָּוָה כֹּךְ אָמַר ד', אֵל תִּירָא מִפְּנֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ אֵל תִּפְחַד מִהַדְּבָרִים שֶׁשָׁמַעְתָּ, אֲשֶׁר גָּדְפוּ נְעָרֵי מֶלֶךְ אַשּׁוּר אוֹתִי: שֶׁחִירְפוּ נְעָרֵי מֶלֶךְ אַשּׁוּר אוֹתִי. הַנְּנִי נוֹתֵן בּוֹ רוּחַ הַנְּנִי מְעוֹרֵר אֶת רְצוֹנוֹ, שִׁילַךְ מִירוּשָׁלַיִם, וְשָׁמַע שְׁמוּעָה בְּגִלְגַל שִׁישְׁמַע שְׁמוּעָה שֶׁתִּרְהַקָּה מֶלֶךְ כּוֹשׁ בָּא לְהִלָּחֵם אִתּוֹ, וְשָׁב אֶל אֶרְצוֹ וּבִסּוּף יַחְזוֹר לְאֶרְצוֹ אַשּׁוּר, וְהִפְלִיתִיו בַּחֲרָב בְּאֶרְצוֹ: וְשֵׁם יִהְיֶה בַחֲרָב. וַיָּשָׁב רַב־שָׂקָה וַיִּמְצָא אֶת רַב־שָׂקָה חָזֵר, מֶלֶךְ אַשּׁוּר נִלָּחַם עַל לְבָנָהּ וְכִאֲשֶׁר חִפְּשָׁה אֶת מֶלֶךְ אַשּׁוּר, מִצָּאוּ בְּלִבָּנָהּ כִּשְׁהוּא נִלָּחַם עֲלֶיהָ, כִּי שָׁמַע כִּי נִסַּע מִלְכִּישׁ: כִּי שָׁמַע שֶׁנִּסַּע מִלְכִּישׁ, לִכֵּן הִלַךְ לְחַפְּשׁוֹ. וַיִּשְׁמַע וַיִּשְׁמַע מֶלֶךְ אַשּׁוּר מִפִּי שְׁלוּחִים, עַל תִּרְהַקָּה מֶלֶךְ כּוֹשׁ לֵאמֹר שֶׁתִּרְהַקָּה מֶלֶךְ כּוֹשׁ, יֵצֵא לְהִלָּחֵם אִתְּךָ יֵצֵא לְהִלָּחֵם כִּנְגַדְךָ, וַיִּשְׁמַע וַקִּיבֵל אֶת דְּבָרֵי הַשְּׁלוּחִים, וְלִכֵּן הִלַךְ מִתְחִילָה לְהִלָּחֵם, עִם תִּרְהַקָּה, וַיִּשְׁלַח מִלְּאָכִים אֶל חֲזַקְיָהוּ לֵאמֹר: אֵךְ שִׁלַּח שְׁלוּחִים לְחֲזַקְיָהוּ הַמֶּלֶךְ, שֶׁהוּא עֲתִיד לְחַזוֹר לְהִלָּחֵם עִם יְרוּשָׁלַיִם. כֹּה תֹאמְרוּן אֶל חֲזַקְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה לֵאמֹר אָמַר לְשְׁלוּחִים, כֹּךְ תֹאמְרוּ לְחֲזַקְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה, אֵל יִשְׁאַךְ אֶל יִסִּית אוֹתְךָ, אֵל הַיָּיִךְ אֲשֶׁר אֶתָּה בּוֹטַח בּוֹ

לֹאמַר הַאלֹקִים שֶׁאַתָּה בּוֹטַח בּוֹ, לֹא תִּתֵּן יְרוּשָׁלַם בְּיַד מֶלֶךְ אַשּׁוּר: שְׁלֹא תִמְסַר יְרוּשָׁלַם בְּיַד מֶלֶךְ אַשּׁוּר. הִנֵּה אַתָּה שֹׁמֵעַת, הִרִי שְׁמֵעַת, אֲשֶׁר עָשׂוּ מַלְכֵי אַשּׁוּר מִה שֶׁעָשׂוּ מַלְכֵי אַשּׁוּר, לְכָל הָאֲרָצוֹת לְכָל הָאֲרָצוֹת, לְהַחְרִימָם שֶׁאֵיבְדוּ אוֹתָם, וְאַתָּה תִּנְצֵל: וְכִי אַתָּה חוֹשֵׁב שֶׁאַתָּה תִּנְצֵל. הִהְצִילוּ אוֹתָם הָאֵם הַצְּלִיחוּ לְהַצִּיל, אֵל הַיְּהוּדִים אֱלֹהֵי הַגּוֹיִים, אֲשֶׁר הִשְׁחִיתוּ אֲבוֹתַי אֶת הַמַּלְכוּיֹת שֶׁהִשְׁחִיתוּ אֲבוֹתַי, אֶת גּוֹזָן וְאֶת חֲרֹן וְרַצְּף וּבְנֵי עֵדָן אֲשֶׁר בְּתִלְשָׁר: מוֹנֵה כָּל מִינֵי מַלְכוּיֹת: גּוֹזָן, חֲרֹן, רַצְּף, בְּנֵי עֵדָן, מִמְּדִינַת תִּלְשָׁר. אֵיִה מֶלֶךְ חֲמַת וּמֶלֶךְ אֲרָפָד וּמֶלֶךְ אֲרָפָד וּמֶלֶךְ לְעִיר סְפָרוּיִם הֵיכָן מֶלֶךְ אֲרָץ חֲמַת, וּמֶלֶךְ אֲרָץ אֲרָפָד, וּמֶלֶךְ שֶׁל הָעִיר סְפָרוּיִם, הִנֵּעַ הִזִּיז אוֹתָם מִמְּקוֹמָם, וְעַתָּה: וְעִיקָם אוֹתָם. וַיִּקַּח חֲזַקְיָהוּ אֶת הַסְּפָרִים הַדְּבָרִים הַנִּלְלוּ הֵיוּ כְּתוּבִים בְּסִפְרִים (אֲגָרוֹת). חֲזַקְיָהוּ לָקַח אֶת הַסְּפָרִים, מִיַּד הַמְּלָאָכִים מִיַּד הַשְּׁלוּחִים, וַיִּקְרָאָהוּ קָרָא אֶת הַדְּבָרִים, וַיַּעַל בֵּית יְקֹוּקָה לְאַחַר מִכָּן עָלָה לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ, וַיִּפְרְשֵׁהוּ חֲזַקְיָהוּ לְפָנָיו יְקֹוּקָה: פִּתַּח שָׁם כָּל סֵפֶר לְפָנָיו ד'. וַיִּתְּפַלֵּל חֲזַקְיָהוּ אֶל יְקֹוּקָה וַיִּתְּפַלֵּל חֲזַקְיָהוּ אֶל ד', לֹאמַר: וְכַךְ אָמַר. יְקֹוּקָה צְבָאוֹת אֵל הַיְּשָׂרָאֵל ד' אֲדוֹן עַל כָּל הַצְּבָאוֹת, אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל, יֹשֵׁב הַכְּרֹבִיִם שׁוֹכֵן בֵּין הַכְּרֹבִיִם, שְׁעַל הַכְּפֹרֶת שְׁעַל הָאֲרוֹן, (מִה שֶׁהִדְגִישׁ אֶת הַכְּרֹבִיִם, הַתְּכוּוֹן לֹמֵר, אֵיךְ יִמְסֹר ד' בְּיַד סִנְחָרִיב אֶת יְרוּשָׁלַם, וְהַכְּרֹבִיִם יִמְסְרוּ בִידוֹ), אַתָּה הוּא הָאֵל הַיָּמִים לְבַדְךָ לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ רַק אַתָּה הוּא הַאֱלֹקִים (בְּעַל הַכּוֹחוֹת כּוֹלֵם), לְכָל מַלְכוּיֹת שְׁבָאֲרָץ, אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. הִטָּה יְקֹוּקָה אֲזַנְךָ וַשְׁמַע הִטָּה ד' אֲזַנְךָ וַשְׁמַע, פָּקַח יְקֹוּקָה עֵינֶיךָ פִּתַּח אֶת עֵינֶיךָ, וַרְאָה וַרְאָה אֶת הַדְּבָרִים הַכְּתוּבִים בְּסִפְרִים, וַשְׁמַע אֶת כָּל דְּבָרֵי סִנְחָרִיב וַשְׁמַע אֶת כָּל דְּבָרֵי סִנְחָרִיב אֲשֶׁר שָׁלַח שְׁשַׁלַּח בְּיַד שְׁלוּחָיו, לְחַרְף אֵל הַיָּמִים חִי: לְחַרְף אוֹתְךָ שֶׁאַתָּה הַאֱלֹקִים הַחַי לְעוֹלָם. אָמֵנָם יְקֹוּקָה הִנֵּה אֲמַת הוּא, ד', הַחְרִיבוּ מַלְכֵי אַשּׁוּר שֶׁהִחְרִיבוּ מַלְכֵי אַשּׁוּר, אֶת כָּל הָאֲרָצוֹת אֶת כָּל עֲרֵי הַמַּלְכוֹת, וְאֶת אֲרָצָם: וְגַם אֶת שָׂרֵי הַמַּחֲזוֹזוֹת. וְנָתַן אֶת אֵל הַיָּהִים בְּאֵשׁ וְשָׂרְף אֶת אֱלֹהֵיהֶם בְּאֵשׁ, כִּי לֹא אֵל הַיָּהִים הַמָּה הַסִּיבָה הִיא כִּי הֵם לֹא אֱלֹהִים, כְּלוּמֵר אֵין לָהֶם שׁוֹם כּוֹחַ, כִּי אִם מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם הֵם נּוֹצְרוּ עַל־בְּנֵי אָדָם, עַץ וְאֶבֶן מַעֵץ וְאֶבֶן, וַיִּאֲבָדוּם: וְלִכְּן הַצְּלִיחוּ לְאַבֵּד אוֹתָם. וְעַתָּה וְעַכְשָׁיו, אֲנִי מִבְּקָשִׁים, יְקֹוּקָה אֵל הַיָּהִים ד' אֱלֹהֵינוּ, הוֹשִׁיעֵנו מִיָּדוֹ הוֹשִׁיעֵנו מִיָּדוֹ, וַיִּדְעוּ כָּל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ וְעַל־כֵּן יָדְעוּ כָּל מַלְכוּיֹת הָאָרֶץ, כִּי אַתָּה יְקֹוּקָה לְבַדְךָ: שֶׁאַתָּה וְרַק אַתָּה ד' (אֲדוֹן הַכָּל). וַיִּשְׁלַח יִשְׁעִיהוּ בֶן אֲמוּץ אֶל חֲזַקְיָהוּ וַיִּשְׁלַח יִשְׁעִיהוּ בֶן אֲמוּץ אֶל חֲזַקְיָהוּ, לֹאמַר וְכַךְ אָמַר לוֹ: כֹּה אָמַר יְקֹוּקָה אֵל הַיְּשָׂרָאֵל כַּךְ אָמַר ד' אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל: אֲשֶׁר הִתְּפַלֵּלְתָּ אֵלַי בְּגַלְלֵי שֶׁהִתְּפַלֵּלְתָּ אֵלַי, אֵל סִנְחָרִיב מֶלֶךְ אַשּׁוּר: עַל סִנְחָרִיב מֶלֶךְ אַשּׁוּר. זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְקֹוּקָה עָלָיו זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר ד' עַל סִנְחָרִיב, בְּזֶה לֶךְ תִּבְזֶה אוֹתְךָ, לְעֵגָה לֶךְ וְתִלְעַג לֶךְ, בְּתוֹלַת בֵּת צִיּוֹן עֲדַת צִיּוֹן שֶׁהִיא כְּמוֹ בְּתוּלָה שֶׁלֹּא נִבְעֵלָה לְאִישׁ, כַּךְ הִיא לֹא נִכְבְּשָׁה, אַחֲרֶיךָ אַחֲרֵי הַמִּפְלָה שֶׁלְךָ, רֹאשׁ הַנִּיעָה בֵּת יְרוּשָׁלַם: תִּנְיַע אֶת רֹאשָׁהּ בְּדֶרֶךְ לַעֲגָה, עֲדַת יְרוּשָׁלַם. אֶת מִי חֲרַפְתָּ וְגִדַּפְתָּ לְמָה לֹא שָׁמַת אֶל לְבַבְךָ, אֶת מִי אַתָּה מַחְרֵף וּמְגַדֵּף, וְעַל מִי הִרְמוֹתָהּ קוֹל וְעַל מִי הִרְמַתְתָּ אֶת קוֹלְךָ, וְתִשָּׂא מְרוֹם עֵינֶיךָ הִרְמַתְתָּ אֶת עֵינֶיךָ לְגוֹבַהּ הַשָּׁמַיִם, אֵל קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: אֵל ד' שֶׁהוּא קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. בְּיַד עֲבָדֶיךָ חֲרַפְתָּ אֲדָנִי בְּיַד עֲבָדֶיךָ בְּזִית אֶת ד', וְתִתְּ אֲמַרְתָּ: בְּרַב רִכְבֵּי עִם רִיבּוֹי הַמַּרְכָּבוֹת שְׁלִי, אֲנִי עָלִיתִי מְרוֹם הָרִים אֲעֵלָה לְגוֹבַהּ הַהָרִים, הוּא הַר הַבֵּית, יִרְכָּתִי לְבָנוֹן בְּסוּף יַעַר הַלְּבָנוֹן, שִׁישׁ שָׁם עֲצֵי אֲרֶז גְּבוּהִים, וְאֶכְרַת קוֹמַת אֲרָצִיו וְאֶכְרַת אֶת גּוֹבַהּ הָאֲרָצִים, הַנִּמְשָׁל: הַשְּׂרִים הַחֲזִקִים, מִבְּחַר בְּרִשׁוֹ אֶכְרַת אֶת עֲצֵי הַבְּרוֹשׁ הַמּוֹבְחָרִים, וְאֲבֹא מְרוֹם קְצוֹ וְאֲבֹא לְבֵיהֶמ"ק, שֶׁהוּא בְּגוֹבַהּ הַהָרִים, וְהַפְּסָגָה שֶׁל הַדְּבָרִים הַנִּחְמָדִים שִׁישׁ בְּעוֹלָם, יַעַר כְּרַמְלוֹ: יַעַר שִׁישׁ בּוֹ שְׁדוֹת וְכַרְמִים מְשׁוֹבְחִים. אֲנִי קָרְתִי וְשִׁתִּיתִי מִיָּם אֲנִי חֲפַרְתִּי וּמִצַּאתִי בָּאֵר, וְשִׁתִּיתִי מִמֶּנּוּ, הַכּוֹוֹנָה שֶׁמֵּאֵז הִיתָה לִי הַצְּלַחָה, וְאַחֲרַי בְּכַף פְּעָמַי וְכִשְׁבַּאתִי לְהִלָּחֵם עִם עִיר שִׁישׁ לֵה נַהֲרוֹת, הַבַּאתִי עָלֶיהָ הַרְבֵּה חַיִּילִים וַיִּבְשׁוּ

את הנהרות, עם כפות רגליהם, כֹּל יֵאָרֵי מְצוֹר: את כל היאורים החזקים. הַלּוֹא שְׁמַעַת לְמַרְחֹק הָרִי שְׁמַעַת מִזְמַן רֵב, אוֹתָהּ עֲשִׂיתִי את הגזירה הזאת גזרתי, מִיָּמֵי קֶדֶם מִיָּמִים קְדָמוֹנִים, וַיִּצְרַתֶּיהָ כּוֹפֵל וְאוֹמֵר, אֲנִי יִצְרַתִּי אֶת הַדָּבָר הַזֶּה, עֲתָה הִבְאֵתֶיהָ וְעַכְשָׁיו הִבְאֵתִי דָבָר זֶה עַל יָדְךָ, וַתְּהִי לְהַשְׁאוֹת אֹתָהּ תִּהְיֶה לְמַקֵּל, לַעֲשׂוֹת שְׂמֵמָה, גְּלִים וְלַעֲשׂוֹת עֲרִימוֹת עֵפֶר נְצִים שִׁיִּצְמִיחוּ פְּרָחִים, עָרִים בְּצֻרוֹת: את זה תַעֲשֶׂה לְעָרִים בְּצֻרוֹת. וַיִּשְׁבִּיהֶן קֶצְרֵי יָד וְאֶת יוֹשְׁבֵי הָעָרִים, עֲשִׂיתִי שֶׁתִּהְיֶה יָדָם קֶצְרָה מִלֵּהִלְחָם, נֶגֶד סִנְחָרִיב, חֲתוּ וּבִשׁוּ הֵם נִשְׁבְּרוּ וְהִתְבַּיִּשׁוּ, הִיוּ עֹשְׁבֵי שָׂדֶה עֲשִׂיתִי אוֹתָם חֲלָשִׁים, וְנוֹתַן מִסְפָּר דּוּגְמָאוֹת שֶׁל דְּבָרִים חֲלָשִׁים, כְּמוֹ עֹשֵׁב שָׂדֶה, וַיִּרְקֵ דְשָׂא כְּמוֹ הִירוֹק שְׁבִדְשָׂא, חֲצִיר גְּגוֹת וְכִמוֹ חֲצִיר שֶׁגָדַל עַל הַגְּגוֹת, וַשְׂדֵמָה לְפָנֶי קָמָה: וְכִמוֹ שְׁבָלִים לְפָנֶי שֶׁהִבְשִׁילוּ, וְנִהְיוּ קָמָה, שְׁעֵדִיין הֵם חֲלָשִׁים, וְבָא עֲלֵיהֶם שִׁדְפוֹן. כִּךְ ד' מַחְלִישׁ אֶת הַגּוֹיִים, וְלֹא כּוֹחַךְ וְעוֹצֵם יָדְךָ. וַשְׁבַּתְךָ וּמָה שִׁישְׁבַת הַתִּיַעֵץ עֲצוֹת, וַיִּצְאָתְךָ וּמָה שִׁיִּצְאָת לְהִלְחָם, וּבּוֹאָךָ וּמָה שֶׁבָאָת עַל יְרוּשָׁלַיִם, יִדְעָתִי הַכֹּל גְּלוֹי וַיְדוּעַ לְפָנֶי וְאֵת הַתִּרְגָּזְךָ אֵלַי: וְגַם מָה שֶׁחֲרַדְתָּ וּמִיֵּהֲרַת לְבוֹא לְהִלְחָם, יַעַן הַתִּרְגָּזְךָ בְּגִלְלַת שֶׁהִמְהִירוֹת שְׁמִיֵּהֲרַת לְבוֹא, אֵלַי יְדוּעַ לִי, וַשְׁאַנְנְךָ וְקוֹל הָרַעַשׁ שֶׁלְךָ עַל הַבְּאֲזֵנִי הִגִּיעַ לְאָזְנִי, וַשְׁמַתִּי חֲחִי בְּאַפְךָ אֶתְנַהֵג אֹתְךָ, כְּמוֹ בַּהֲמָה פְּרָאִית, שֶׁשְׁמִים טִבְעַת בְּלַחֵי שְׁלָה, וּמִתְגִי בְּשִׁפְתֶיךָ וּשְׁמִים לָהּ רֶסֶן בְּפֶה, כִּךְ אֲשִׁים לְךָ טִבְעַת בְּאַף, וְרֶסֶן בְּשִׁפְתַיִם, כְּדִי לְהַכְרִיחַ אוֹתְךָ לְלַכֵּת לְמַקּוֹם שֶׁאֲנִי רוֹצֵה, וְהַשִּׁיב־תֵּיךְ בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר בָּאָתָּ בָּהּ: וְאַחֲזִיר אֹתְךָ בְּאוֹתָהּ דֶּרֶךְ שֶׁבָאָתָּ בָּהּ. וְזֶה לְךָ הָאוֹת הַנְּבִיאִי אוֹמֵר עַל חֲזַקְיָהוּ: הַיְשׁוּעָה מִסִּנְחָרִיב, תִּהְיֶה לְךָ לְאוֹת, עַל הַבְּטַחָה אַחֲרַת שֶׁד' מִבְּטִיחַ, אֶכּוֹל הַשְּׁנֵה סְפִיחַ שֶׁאֵע"פ שֶׁהָאוֹיְבִים קִלְקְלוּ אֶת הַזְּרַעִים, וְהִשְׁחִיתוּ אֶת הָעֵצִים, מִבְּטִיחַ הַקֶּב"ה שִׁיְהִיָּה מִסְפִּיק פְּרִנְסָה מִהַסְּפִיחִים, (הֵיינו מָה שֶׁצּוֹמַח מִהַגְּרַעֲיָנִים שֶׁנִּפְלוּ מֵאֲלֵיהֶם), וּבְשֵׁנָה הַשְּׁנִית שְׁחִיס בְּשֵׁנָה הַשְּׁנִיָּה יֵאָכְלוּ סְפִיחֵי סְפִיחִין. מִצּוֹדֵת), וּבְשֵׁנָה הַשְּׁלִישִׁית זָרְעוּ וְקֶצְרוּ וְנִטְעוּ כְרָמִים וְאֶכּוֹל וְאֶכּוֹל פְּרִים: וּבְשֵׁנָה הַשְּׁלִישִׁית, כָּבַר תִּזְרְעוּ וְתִקְצְרוּ, וְתִטְעוּ כְרָמִים, וְתֵאָכְלוּ אֶת הַפִּירוֹת, וְלֹא תִפְחָדוּ מֵהָאוֹיְבִים. וַיִּסְפָּה פְּלִיטַת בֵּית יְהוּדָה הַנְּשֹׂאָרָה אֱלוֹ מִבֵּית יְהוּדָה שֶׁנִּיצְלוּ וְנִשְׂאָרוּ, יֵהִיוּ מִבּוֹרְכִים בַּהֲרַבָּה שֶׁפַע, שֶׁרֶשׁ לְמַטָּה כְּמוֹ עֵץ שֶׁנִּטְוַע בְּמַקּוֹם שִׁישׁ הַרְבֵּה מִים, שֶׁמוֹסִיף לַהֲכוֹת שְׂרָשִׁים לְמַטָּה, וְעֹשֶׂה פְּרִי לְמַעְלָה: וּמִגְדַל הַרְבֵּה פִירוֹת מִלְּמַעְלָה. כִּי מִירוּשָׁלַם תִּצָּא שְׂאֵרֵי בִירוּשָׁלַם תִּהְיֶה הַשְּׂאֵרִית שֶׁנִּשְׂאָרוּ, וּפְלִיטָה מֵהַר צִיּוֹן וְהַנִּיצוּלִים יֵהִיוּ בַּהַר צִיּוֹן, קִנְיַת יָקֹק צְבָאוֹת תַעֲשֶׂה זֶה אֹתָּ: ס כֹּל זֶה יִהְיֶה בְּגִלְלַת שֶׁד' לּוֹקַח נִקְמָה מִסִּנְחָרִיב, עַל שֶׁשָּׁלַח לְחָרֵף אֶת שְׁמוֹ. לִכֵּן כֹּה אָמַר יָקֹק אֶל מֶלֶךְ אֲשׁוּר לֵכֵן, בְּגִלְלַת שֶׁרַבְשֶׁקָה חִירֵף וְגִידֵף אֶת ד', כִּךְ אָמַר ד' עַל מֶלֶךְ אֲשׁוּר, לֹא יְבוֹא אֶל הָעִיר הַזֹּאת לֹא יִזְכֶּה לְבוֹא אֶל הָעִיר יְרוּשָׁלַם, וְלֹא יִזְכֶּה שֶׁחָץ וְלֹא יִשְׁלַךְ שֵׁם שׁוֹם חָץ, וְלֹא יִקְדַּמְנָה מִגֵּן וְלֹא יִסְדֵר לְפָנֶיהָ מִגֵּן, וְלֹא יִשְׁפֹךְ עָלֶיהָ סִלְלָה: וְלֹא יַעֲמִיד שֵׁם עֲרִימַת עֵפֶר, שֶׁנִּקְרָאת סוּלְלָה, בְּכַדִּי לַעֲלוֹת עָלֶיהָ וְלִהְלַחֵם עִם הָעִיר. בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר בָּא בָּהּ יָשׁוּב בְּאוֹתָהּ דֶּרֶךְ שֶׁבָא, יַחֲזוֹר, וְאֶל הָעִיר הַזֹּאת לֹא יְבוֹא וְאֶל הָעִיר הַזֹּאת יְרוּשָׁלַם לֹא יְבוֹא, נָאִם יָקֹק: כִּךְ אוֹמֵר ד'. וְגִנּוֹתַי עַל הָעִיר הַזֹּאת לְהוֹשִׁיעָהּ וְאֵהִיָּה מִגֵּן עַל הָעִיר הַזֹּאת לְהַצִּיל אוֹתָהּ, לְמַעֲנֵי כְּדִי שִׁיתְקַדֵּשׁ שֵׁם שְׁמִים, וְלִמְעַן דָּוֵד עַבְדִּי: ס וּבִשְׁבִיל כְּבוֹד עַבְדִּי דוֹד. לְאַחַר שֶׁנִּלְחַם סִנְחָרִיב עִם תִּרְהַקָה מֶלֶךְ כּוּשׁ, חָזַר לְהִלְחָם עִם יְרוּשָׁלַם, וְכִשְׁבָא לְשֵׁם, וַיִּצָּא מִלְּאֲךָ יָקֹק בָּא מִלְּאֲךָ ד' מֵהַשְּׁמִים, וַיִּכֶּה בְּמַחְנֵה אֲשׁוּר מָאָה וּשְׁמַנַיִם וַחֲמִשָּׁה אֲלָף וְהָרַג מִמַּחְנֵה אֲשׁוּר 185.000, וַיִּשְׁכִּימוּ בְּבִקְרָה סִנְחָרִיב עִם עוֹד קֶצֶת אֲנָשִׁים שֶׁנִּשְׂאָרוּ חַיִּים, קָמוּ בְּבוֹקֵר, וְהִנֵּה כָּלֵם פְּגָרִים יִתְּתִים: וְרָאוּ שְׁכוֹלֵם פְּגָרֵי מֵתִים. וַיִּסַּע נֹסַע סִנְחָרִיב, וַיִּלְךְ וְהִלְךְ מִירוּשָׁלַם, וַיָּשָׁב סִנְחָרִיב מֶלֶךְ אֲשׁוּר וְחָזַר, סִנְחָרִיב מֶלֶךְ אֲשׁוּר וַיָּשָׁב בְּנִינוּהָ: וְהִתְיַשְּׁב בְּנִינוּהָ. וַיְהִי הוּא מִשְׁתַּחֲוֶה בֵּית נֶסֶרֶךָ אֶל הַיּוֹ וַיְהִי הַדָּבָר הַזֶּה, כְּאֲשֶׁר הִשְׁתַּחֲוֶה סִנְחָרִיב בְּבֵית הָעַ"ז שֶׁלּוֹ שֶׁקְרוּי נֶסֶרֶךָ, וְאַדְרַמֶּלֶךְ וְשֶׁרְאָצֵר בְּנֵי הַכְּהֵן בְּחָרְבַת בְּנֵי

אדרמלך ושראצר, הרגו אותו בחרב, וְהִמָּה נְמִלְטוּ אֶרֶץ אֲרָרְט וְהֵם בָּרְחוּ לְאֶרֶץ אֲרָרְט, וַיִּמְלֹךְ אֲסָרְ חֵדָּן בְּנוֹ תַחְתָּיו: ס ובמקומו מלך בנו ששמו אסר חדון.